

Skatteministeriet

13. november 2015
J.nr. 15-3049026

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 40 af 23. oktober 2015 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Lidegaard (RV).

Karsten Lauritzen

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 10. oktober 2015 fra Daniel og Troels Bennike vedrørende skat af børnebidrag, jf. SAU alm. del - bilag 17, og i samme forbindelse oplyse, hvad det vil koste at ændre reglerne, så børnebidraget ikke bliver trukket på barnets frikort?

Svar

Daniel og Troels Bennike anfører, at Daniel er udsat for urimelig forskelsbehandling, fordi han som skilsmissebarn bliver beskattet af børnebidrag udover normalbidraget, som hans far betaler til hans mor.

Jeg kan godt forstå, at det kan virke urimeligt, når man som ung får et fritidsjob, og indkomsten hurtigere kommer til at overstige personfradraget end hos kollegaerne, fordi man også bliver beskattet af børnebidrag. Jeg kan ikke gå ind i den konkrete sag, men jeg vil gerne forklare, hvorfor reglerne om fradrag for- og beskatning af børnebidrag er tilrettelagt, som de er.

Forældrene har pligt til at forsørge deres børn, og det gælder også, selv om en forælder ikke bor sammen med dem. Pligten gælder, til børnene er 18 år gamle. Udgangspunktet er, at udgifter til børns forsørgelse er skattesystemet uvedkommende.

Der er imidlertid særlige regler om børnebidrag (ligningslovens §§ 10 og 11). I henhold til reglerne kan bidraget – bortset fra et mindre tillæg – fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst hos den forælder, som betaler bidraget. Bidraget skal til gengæld medregnes til den skattepligtige indkomst hos barnet. Barnet skal dog ikke beskattes af normalbidraget.

Hvis man ser på familien som helhed i stedet for det enkelte barn, indebærer reglerne om børnebidrag faktisk, at skilsmissec familier og visse andre familier, hvor forældrene ikke bor sammen, i denne henseende stilles skattemæssigt bedre end familier, hvor forældrene bor sammen. I sidstnævnte tilfælde kan en forælder ikke fradrage bidrag til sine børn. Endvidere vil der i praksis ikke ske fuld beskatning af børnebidraget hos barnet, da normalbidraget er skattefrit, og det overskydende beløb i mange tilfælde ikke medfører en skattepligtig indkomst hos barnet, der overstiger personfradraget.

Alternativet til beskatning hos barnet kan være beskatning hos den forælder, som får børnebidraget. Det vil dog betyde, at familien samlet set vil blive dårligere økonomisk stillet, da skattebetalingen vil blive større. Man har således gjort barnet til den skattepligtige modtager, for at alle involverede parter – begge forældre og barn - samlet set opnår den gunstigste skattemæssige behandling.

Beskatningen af bidraget hos barnet skal således ses i sammenhæng med fradraget hos den forælder, som betaler bidraget. Såfremt beskatningen af børnebidrag hos barnet ophæves, uden at den forælder, der modtager børnebidraget, gøres skattepligtig heraf i stedet, vil der ikke længere være symmetri i beskatningen. Der vil udelukkende være tale om

en skattemæssig begunstiggelse af en forælders forsørgelse af eget barn, når barnet ikke bor hos denne forælder.

Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der gør det muligt præcist at vurdere de provenumæssige konsekvenser ved at gøre hele børnebidraget skattefrit hos barnet, da børne- og ægtefællebidrag indgår i samme felt på selvangivelsen.

På grundlag af oplysninger om den samlede skattepligtige indkomst vedrørende underholdsbidrag skønnes børnebidrag ud over normalbidrag at udgøre ca. 500 mio. kr. Størstedelen af dette beløb bliver dog ikke beskattet, da børnebidragene - evt. i kombination med anden indkomst (fritidsarbejde) – ofte ikke overstiger modtagernes personfradrag. Det skønnes, at der faktisk betales skat af knap 50 mio. kr. af de ca. 500 mio. kr.

På denne baggrund skønnes det med en vis usikkerhed, at en ophævelse af skattepligten vil medføre et umiddelbart mindreprovenu på knap 20 mio. kr. årligt og ca. 15 mio. kr. årligt efter automatisk tilbageløb på moms og afgifter. Det må forventes, at skattefritagelsen vil have beskedne positive arbejdsudbudseffekter, som dog ikke kan kvantificeres nærmere.

Det bemærkes, at provenuskønnet afviger fra tidligere skøn, hvor den umiddelbare provenuvirkning af en afskaffelse af skattepligten blev skønnet til ca. 90 mio. kr. og knap 70 mio. kr. årligt efter tilbageløb (svar på SAU alm. del spørgsmål 485 af 28. marts 2012).

Dette skyldes, at der fra 1. januar 2013 er indført oplysningspligt om bidragsmodtagerens identitet, der muliggør beregninger foretaget direkte på bidragsmodtagerens skattepligtige indkomst. Tidligere var beregningerne foretaget på grundlag af bidragsydernes skønnede fradrag for børnebidrag. De nye beregninger viser, at der betales skat af en mindre del af bidragene end hidtil antaget.